

Avui

Dijous 18 de Gener del 2001

Marga Ximénez, escultures tèxtils

Conxita Oliver

Galeries

Marga Ximénez. La Xina Art.

Dr. Dou, 4. Barcelona.

La utilització de materials tous i flexibles per a la realització d'objectes escultòrics és el gran pas endavant que ha fet Marga Ximénez en el món del tèxtil. El tradicional tapís procedent del camp de la pintura ha evolucionat de tal manera a les seves mans que ha deixat de banda la simple recuperació artesanal per constituir escultures, instal·lacions i muntatges de caràcter conceptual. La intensa investigació que ha portat a terme, al llarg de la seva trajectòria, ha fet que passés per diferents etapes en què, progressivament, la presència física a l'espai de les seves peces ha tingut cada vegada més protagonisme. Bona prova de la seva recerca interdisciplinària entorn del tèxtil en l'art contemporani és l'M.X. Espai, un lloc concebut i gestionat per Marga Ximénez, i que ja s'ha consolidat com un centre internacional de trobada i d'intercanvi amb creadors que sintonitzen amb les seves propostes i mètodes.

L'exposició actual de Marga Ximénez, titulada *La vuitena arma*, està configurada per un conjunt de nou peces (com els mesos de gestació) situades damunt de caixes d'emalatge de fusta amb rodes i disposades de tal manera que semblen acabades de descarregar. Són manipulacions tèxtils treballades amb materials i objectes senzills de diversa procedència com ara retalls de roba, troques de fils, vidres, espart, espalleres... que esdevenen escultures corpòries amb clares al·lusions corporals.

Sobre les dones

El maltractament de les dones, la violació de què són objecte en els conflictes bèl·lics, les tortures físiques i psicològiques, les agressions i violències que pateixen arreu del món és una problemàtica que preocupa Marga Ximénez. D'aquí que ha concebut aquesta instal·lació com a plataforma de denúncia i de reivindicació d'uns drets que, tant en països subdesenvolupats com en els dits desenvolupats, no són respectats. La dona com a víctima innocent, com a objecte d'agressió i d'acarnissament, en definitiva, la condició femenina davant la vida i davant la mort, és el tema que ens llança Marga Ximénez amb una contundència i cruïda espectacular.

La part inferior de nou cosos, enfundats dins d'uns pantalons negres dels que esclaten els sexes oberts, són forçats a adoptar postures antinaturals que disloquen els membres i distorsionen les formes fins assimilar-se a fardells. Des de la mutilació a la carència, el salvatgisme i el rabeig, pren totes les modalitats. Les nou presències damunt de plataformes mòbils ens evoquen la idea de vivències compartides, d'injustes experiències, malauradament, massa generalitzades.

Amb aquestes obres Marga Ximénez no es preocupa tant com abans per la forma, per l'obra *ben feta* i pel i pel rigor dels acabaments, ja que ara li interessa molt més accentuar el missatge i el contingut. És així com, volgudament, les puntades, els cosits, els repunts i els afegits es fan evidents i grollers per tal d'obtenir una imatge plàstica d'acord amb el crit d'alerta que ens fa arribar.

